

ת"פ (רמלה) 3024-03-24 - מדינת ישראל נ' סאמי מראד

ת"פ (רמלה) 3024-03-24 - מדינת ישראל נ' סאמי מראד ע"שלו רמלה

ת"פ (רמלה) 3024-03-24

מדינת ישראל

נגד

סאמי מראד ע"י

ב"כ עו"ד אדרי ואלמוג

בית משפט השלום ברמלה

[27.10.2024]

כבוד השופטת רבקה גלט

ע"י ב"כ עו"ד דואק

גזר דין

העבירה

הנאשם, יליד שנת 1966, הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-

7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973.

תיאור העובדות הוא כי ביום 25.2.2024 החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג הרואין, מחולק ל-25 יחידות סם, במשקל

15.69 גרם ו-0.7425 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית.

בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, והנאשם עצור מאז. בשלב המקדמי של המשפט,

בחר להודות בעבירה.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה לחומרת העבירה, נוכח משקל הסם וסוגו. נטען כי אופן החזקת הסמים בחלוקה ל-25 שקיות

מלמדת על כוונה קונקרטית שלא לצריכה עצמית, כך שהנאשם היווה חלק משרשרת הפצת הסם, ובכך גרם נזק

לחברה בכללותה. עוד הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, לרבות מאסר על תנאי בר הפעלה, אשר לא

הרתיע אותו. נטען כי כמות הסם וסוגו, אף חמורים בהשוואה לעבירות הקודמות שביצע הנאשם. המאשימה עתרה

להטלת 26 חודשי מאסר, וכן הפעלת המאסר על תנאי במצטבר כך שבסך הכל ייגזרו 28 חודשי מאסר. בנוסף,

עתרה להטלת מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ש"ח, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. ועוד, ביקשה להכריז על

הנאשם סוחר סמים.

ב"כ הנאשם טענה כי אף שהורשע בעבירה של החזקה שלא לצריכה עצמית, בפועל הסם נועד גם לשימוש שלו. נטען כי הנאשם הגיע לישראל מעזה בגיל 18, מטעמים ביטחוניים, עבד בישראל וכאשר שב לבקר בעזה נחטף ע"י החמאס, עונה, כמעט הוצא להורג וחולץ ע"י צה"ל. עוד נטען כי עבר ניתוחים ברגליו, סובל ממחלת ריאות קשה, כל משפחתו בעזה נרצחה, והוא נותר לבדו. לדברי ב"כ הנאשם, הוא פעל עם כוחות הביטחון עד לפני מספר שנים. לעניין העבירה נטען כי הנאשם החל שימוש בסמים בעקבות הטראומות שחווה, ומצא בהם מזור למכאוביו הפיזיים והנפשיים. ב-4 השנים האחרונות, הנאשם היה דר רחוב, ולאחרונה אימצה אותו משפחה שביצע עבורה עבודות גינון, ומאפשרת לו ללון בביתה. נוכח הנסיבות החריגות הנטענות, והיות שהנאשם עצור מחודש פברואר, עתרה באת כוחו להסתפק בתקופת המעצר עד כה, היינו: כ-7 חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם

על חומרתן הרבה של עבירות הסמים, ופגיעתן הרעה בחברה כבר נשפכו נהרות של דיו, ואין צורך להאריך. בייחוד נודעת חומרה לעבירות שנועדו לשם הפצת הסמים, ובעניין זה נאמר ברע"פ 4512/15 הרוש' נ' מד"י (6/7/15): ועוד ראוי להזכיר, כי כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוען. כפי שנאמר ברע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.6.2010): "הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים [...] מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים" (ראו גם: ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.11.2014); ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.9.2014)). מקום בו מדובר היה בהחזקת סמים קשים כדוגמת הרואין או קוקאין במשקל בסדרי בגודל של עשרות גרמים ועד כ-100 גרם נטו, נקבע לא פעם כי המתחם ההולם נע בין שנתיים ל-5 שנות מאסר, ובמקרים מסוימים אף נקבע כי רצפת המתחם היא 3 שנות מאסר (למשל: ע"פ 9910/17 גריפולינה נ' מד"י (3.5.18) (עניינה של הנאשמת 1); ע"פ 8820/14 שחר נ' מד"י (17.5.15); ת"פ (מח' ב"ש) 8633-04-15 מד"י נ' דהן (20.7.16); ע"פ (מח' ים) 12772-01-18 ציוקי נ' מד"י (29.4.18); ת"פ (מח' ת"א) 809-09-18 מד"י נ' פיצ'חדה (31.10.19)).

לעומת זאת, במקרים בהם הוחזקו סמים קשים בכמויות נמוכות יותר, בסדרי גודל של מספר גרמים ועד כ-30 גרם, נוהגת מדיניות ענישה מקילה יותר. כך, ברע"פ 2472/15 שורצמן נ' מד"י (21.5.15) דובר בהחזקת גרם וחצי קוקאין ו-17 גרם הירואין, על יד הנאשם שהיה בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט העליון אישר את גזר דינו של בית המשפט המחוזי בו הוטלו 20 חודשי מאסר וכן הופעלו 4 חודשי תנאי במצטבר; בע"פ 9910/17 גרפולינה נגד מדינת ישראל (3.5.18) הורשע הנאשם 2 בהחזקת 21.7 גרם קוקאין וכמות קטנה של קנבוס שלא לצריכה עצמית. נקבע כי המתחם ההולם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר, והוטלו 24 חודשי מאסר. הערעור על חומרת העונש נדחה; ברע"פ 894/16 פרץ נ' מד"י (10.2.16) הורשע הנאשם בהחזקת 31 גרם קוקאין. לנאשם לא היה כל עבר פלילי. בית המשפט קמא קבע כי המתחם ההולם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר והטיל 15 חודשי מאסר. ברע"פ 1425/15 טבול נ' מד"י (5.3.15) הורשע הנאשם בהחזקת קוקאין במשקל כולל של כ-38 גרם, מחולק למנות ומפוזר ברכבו. בית המשפט קמא התחשב בעברו הנקי, והטיל 6 חודשי עבודות שירות. מטעם המדינה הוגש ערעור על קולת העונש ובית המשפט המחוזי העמיד את העונש על 12 חודשי מאסר. הערעור על חומרת העונש נדחה; בעפ"ג (מרכז) 65932-01-20 מד"י נ' לולו (16.6.20) נקבע מתחם בין 9 ל-18 חודשי מאסר בגין החזקת 16 גרם קוקאין; בת"פ 17751-11-21 מד"י נ' פלוני (10.3.24) הורשע הנאשם בהחזקת כ-8 גרם קוקאין, כ-20 גרם מתיל-מת-קאטיון, כ-9 גרם קטאמין, כ-14 גרם MDMA15 ו-20 גרם קנביס. לאור העדר עבר פלילי ולנוכח נסיבותיו האישיות, הוטלו עליו 6 חודשי עבודות שירות; בת"פ 53961-10-19 מד"י נ' עיסאווי (27.12.20), דובר בהחזקת הירואין במשקל 11.6 גרם מחולק ל-14 מנות. בית המשפט הסתפק בעבודות שירות, לאור העדר עבר פלילי, וקיומן של נסיבות שיקומיות. בענייננו, הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג הירואין, מחולק ל-25 יחידות סם, במשקל הקרוב ל-16 גרם. בשים לב למנעד הענישה והעדר נסיבות חריגות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובעת כי המתחם ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר. העונש המתאים לנאשם

הנאשם נושא עבר פלילי מכביד, הכולל 17 הרשעות קודמות בעבירות מסוגים שונים. אם לא די בכך, תלוי נגדו מאסר על תנאי בן חודשיים שהוא בר הפעלה, מת"פ 48690-10-20. ב"כ הנאשם האריכו בטיעונים להגנתו, ותיארו נסיבות חיים קשות וחריגות, לרבות פעילות הנאשם לטובת המדינה בעבר, הימלטותו מעזה, ורצח בני משפחתו שם. טענות אלה, ייתכן שהיו יכולות להישקל לטובת הנאשם, אלא שאף אחת מהן לא נתמכה במסמך או ראיה כלשהם, לפיכך אני מתקשה להתחשב בהן. לא נתבקש תסקיר ולא הועלו שיקולי שיקום, כך שיש לגזור את הדין לפי עיקרון ההלימה. טרם סיום אפנה לכך שהמאסר על תנאי התלוי נגד הנאשם, הוטל בגין עבירות סמים מסוג עוון, בעוד שהעבירה דן היא עבירת סמים מסוג פשע. אלא שבהתאם להלכה הפסוקה, הפעלתו של מאסר על תנאי תיעשה על פי מבחן ענייני-מהותי, ולא על פי מבחן טכני (ע"פ 49/80 מסילתי נ' מד"י (16.6.80)). באופן ספציפי, נקבע לא אחת כי תנאי שהוטל בגין עבירות סמים מסוג עוון, יחול גם על עבירות סמים מסוג פשע (רע"פ 2472/15 שורצמן נ' מד"י (21.5.15); ע"פ 7176/04 תלמי נ' מד"י (2.2.06)). בנסיבות אלה, ברור הוא כי התנאי שלפנינו אכן בר הפעלה. לפיכך אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. יופעל מאסר על תנאי בן חודשיים מת"פ 48690-10-20.
- ב. 12 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- הנאשם יישא את העונש שהופעל ושהוטל במצטבר זה לזה, כך שבסך הכל יישא 14 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.
- ג. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות סמים מסוג פשע.
- ד. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות סמים מסוג עוון.
- ה. קנס בסך 3,000 ₪, או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.1.25 ובכל 1 לחודש עוקב.
- ה. 10 חודשי פסילה בפועל מלנהוג ברכב.
- ו. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות סמים מסוג פשע.

ניתן בזה צו כללי למוצגים. פיקדונות יוחזרו בכפוף לכל הוראה חוקית. זכות ערעור כדין. ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ה, 27 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.